

Úszó- és vízilabda-vb

Piros rózsza, sárga rózsza...

Az este fénypontja, a ritka sűrű mezőnyt felvonultató 200-as melldőntő volt. Barrowman kezdett a legbátrabban, részideje már 50-nél új világsúcsot ígért. Ragadt rá Rózsza, Szabó némileg hátrább, negyedikként fordult. Száznál és 150-nél a helyzet ugyanez volt. Rózsza üldözte az amerikai, őket pedig Gillingham, Szabó és a két spanyol. A célegyenesbe is ebben a „felállásban” fordultak. Barrowmannak még mindig jó volt a mutatója, de némileg fáradtabbnak tűnt, Rózsza viszont minden tartalékát bevetve szelte a vizet. S a vége: új világrekorddal — 2:11.33 p — nyert az eddigi csúcstartó, aki három tizedet faragott le legjobbjából. Mögötte másodikként Rózsza érintette a falat.

— Megmondtam előre, hogy Mike nyer, de azért nagyon izgultam — nevetett felszabadultan Nagy József, az amerikai úszó mestere. — Magyar edzőmnek köszönhetem a csúcsot, a világbajnoki címet, mindent — lelkesedett Barrowman. — Kapcsolatunk már-már testvéri, mintha a bátyám, s nem is a trénerem lenne. E viszony is segített abban, hogy ezen az estén én legyek a legjobb.

— Gratulálok Barrowman-

nak, de ez az utolsó győzelme volt — „kontrázott” Széchy Tamás. — Norbert igazi östehetség, hatalmas energiataralékokkal, ha van még tíz méter, beéri az amerikai. Állítom, az elkövetkezendő hat évben senki se veri meg a mi gyerekünket. És „Joe”-ról se feledkezzünk meg. Biztos vagyok benne, hogy az 1992-es olimpián kettős magyar sikernek lehetünk tanúi a 200-as mell döntőjében!

Férfi 200 m mell, világbajnok:
Mike Barrowman (Egyesült Államok) 2:11.23 p — világrekord (régi: Barrowman, 2:11.33 p, 1990. július 20., Seattle), 2. Rózsza Norbert (Magyarország) 2:12.03 — Európa-rekord, egyben magyar csúcs (régi Európa-csúcs: Sergio Lopez (spanyol), 1990. július 20., 2:12.24 p — régi magyar csúcs: Szabó József, 1988. szeptember 23., Szóul, 2:13.52 p). 3. Nick Gillingham (Nagy-Britannia) 2:13.12. 5. Szabó József (Magyarország) 2:13.33.

* Kulcsjátékosaink, Eke és Rafael mondják ma este csődöt, tudásuknak ezúttal legfeljebb 30 százalékát nyújtották. Egyedül a 16 éves Stieber emelkedett ki a válogatottból, ez azonban kevés volt a sikerhez — summázott mérgesen dr. Tóth Gyula szövetségi kapitány a női vízilabdacsapat mérkőzése után.

Kanada—Magyarország
8-7 (3-1, 3-3, 1-3, 1-0)
Kanada: Aurzer — Désiáns 2,

Morrison 1, Boiscclair 1, Difilippo 1, Deschenes 2, Thorington 1.
Magyarország: Szalkai — Nagy, Danosa 2, Eke, Stieber 3, Vincze, Bajusz, Rafael 1, Kertész 1.

A mai, szombati helyosztón, a 3. helyért Magyarország—USA.

A magyar férfi vízilabdaválogatott az alapvető célt teljesítette. Egyiptomot, Kubát és az Európa-bajnok Németországot megelőzve százszázalékos mérleggel lett csoportgyőztes, majd a középdöntő csoportból is (az ausztrálok legyőzésével, s az Egyesült Államok elleni döntetlennel) elsőként lépett a négy közé. Mitől szalad úgy a pólósszekér? A választ a hétvégi magyar—spanyol előtti néhány játékos fogalmazta meg.

Nemes Gábor: — Eddig a gardát az egyénieskedés jellemezte, ami hosszú távon nem vezethet eredményre. Most a csapatmunka került előtérbe, a „magánvállalkozásoknak” vége.

Petőváry Zsolt: — Korábban akár én, akár Dóczi Pista ellövöldöztük a labdákat, olyankor is, amikor nem kellett volna. Most már sokkal jobban megfontoljuk a dolgát.

Tóth Imre: — Jó a hangulat a csapatban, értjük egymást a társakkal, jól érezzük magunkat együtt.

Kosárlabda

Átsorolnak-e a második „vágányra”?

Három hét szünet után ismét bajnoki pontokért játszanak a női és férfi kosárlabda NB I-ben. A vakáció csak részben volt pihenő, a csapatok fokozott szorgalommal készültek a „rendes” bajnokság hátralevő mérkőzéseire. Köztudott, a Szeged SC „felsőházban” játszó együtteseinek szereplését eddig nem kísérte szerencse, a 14., illetve 18. fordulóig mindössze egy-egy győzelmet szereztek. A kérdés: végre sikerül-e átsorolniuk a második „vágányra”?

A nők szünet után MK-mérkőzésen vettek részt, a fővárosban a Közgaz-Masped gárdájától 11 pontos (78-67) vereséget szenvedtek. A vezető edzőként debütáló Domonkos Mihály nem kesereg a fiaskó miatt, mert a következő körben a Tungsram SC lett volna az ellenfél, tehát biztos, hogy búcsúznak a további küzdelmekről, így figyelmüket inkább a soron következő, mai, Szekszárd elleni és a jövő szombati, KSC-vel vívandó összecsapásra összpontosítják. Mindkét mérkőzést hazai pályán játsszák, mindkettő „fogható”, s mint az ifjú szakvezető mondta, élni akarnak a lehetőséggel. (A mai esemény délután 5 órakor kezdődik, az újszedei Sportcsarnokban.)

A férficsapat vasárnap délelőtt a korábbi bajnok Csepel otthonában próbálja szaporítani győzelmei számát. A szegediek éppen a vasváriak ellen érték el egyetlen sikerüket, így nagy csata várható, a vendéglátók biztos, hogy mindent elkövetnek a visszavágásért. A kék-fehér-feketék hét-közben Szegeden a HSVSE csapatát látták vendégül, velük iramos, a célnak nagyszabású megfelelő edzőmérkőzést játszottak. A találkozó létrejöttéért a kezdeményezőket — a két edzőre, Guóth Ivánra és Faragó Istvánra gondolunk — mindenképpen dicséret illeti, hiszen ez azt jelenti, hogy mindkét fél elásta a talán valójában nem is létező, csak a szóbeszéd tárgyát jelentő „csatabárdot”. Azért is üdvözlendő az egymáshoz közeli látás, mert ennek mindkét csapat hasznát láthatja, nemcsak most, hanem hosszabb távon is!

Ami a csepeli meccset illeti, a szegediek mestere azt mondta a péntek délelőtti edzés előtt, az esélyek — mivel idegenben játszanak — 40-60 százalék, a vendéglátók javára. Ez azonban megfordulhat, ha Walke Karcsiék olyan elánnal, lelkesedéssel játszanak, mint a kiskőrösi nemzetközi tornán, amit megnyertek.

Elutazott a Secotex

Párgólos vereség elfogadható

Ma reggel 6 órakor autóbusszal elindult Zágrába a Secotex Szegedi Textilművek női kézilabdacsapata, hogy vasárnap 17 órakor lejátssza első IHF Kupa-mérkőzését, a 8 közé kerülésért. Lesti István edzős nincs könnyű helyzetben, hiszen a december 14-i bajnoki forduló óta három standardjátékot „veszítette” el. A négy válogatott sem volt csúcsműködésben az Építők elleni hazai Magyar Kupa-fordulóban. Azóta azonban keményen készültek a nemzetközi szereplésre, a játékosok pedig fogadkoztak, mindent megtesznek a sikerért.

Párgólos vereséggel szívesen kiegyeznénk mi is, hiszen a zágrábi együttesben több jugszlován válogatott is játszik. Január 20-án, a szegedi visszavágón, a hazai közönség segítségével akár a továbbjutást is ki-harcolhatják a lányok. Egyébként Laurencz László szövetségi kapitány 40 százalékos továbbjutási esélyt ad a Secotexnek

Képviselők, amikor dekáznak...

Politikusok parkett-tánca — plusz a labda

Közírárt tétetik: vasárnap délután óriási fociderby rendeztetik a város újszedei tornacsarnokában.

S hogy milyen élmények részese lehet a néző? A szegedi egészségvédő egyesület (bekapcsolva a szervezésbe a városi sportlétesítmények igazgatóságát, a szegedi önkormányzatot, a Szegedi Nyomdat, valamint szerkesztőségünk) jótékonyági célból, egész pontosan a betegségmegelőző testmozgás támogatása érdekében találta ki, hogy futballtornát rendez. Az eseményre holnap délután, az újszedei Sportcsarnokban kerül sor, s a résztvevőknek igen rangos csapatokat sikerült megnyerni. Igaz, tagjaik nem (elsősorban) a sport területéről, sokkal inkább a politikai élet színpadáról ismertek. Aki tehát nem látott még képviselőt dekáznia, vasárnap láthat. Jön ugyanis a Parlament képviselőinek válogatottja — a csapatot Orbán Viktor, Deutsch Tamás, a volt öttusakapitány Török Ferenc, valamint Rajk László, Haraszti Miklós, és Király Zoltán neve (s tudása!) fémjelzi. Itt lesz a Külügyminisztérium csapata, a „legmagasabb szinten” reprezentálva, két államtitkár (Szokai Imre, Katona Tamás) és egy helyettes (Alföldy Tádé) is pályára lép ugyanis. A harmadik résztvevő, a szegedi önkormány-

zat híreink szerint elszántan készül, ki akarja használni a hazai pálya előnye-it, sőt, vendégjátékosokat is hív, például Szalai Istvánt, a Szeged SC futballistáinak edzőjét. A körmerkőzéses torna negyedik résztvevője szerkesztőségünk sok nagy csatában edződött csapata. Hogy nem kifejezetten az eredmény a lényeg, hanem a közönség szórakoztatása — mutatja, Gyimesi Kálmán operaénekes, mint „helyi műsorközlő” próbál majd

dalfakasztó hangulatot teremteni. Ebben két „rigó”, azaz sipmester: Barna Lajos és Zsemberi István segíti. Ez lesz tehát a politikusok parkett-tánca, amihez társul majd a labda is (talán nem lesz zavaró). A félháromkor kezdődő tornára 20 és 40 forintos belépők válthatók a Sportcsarnok pénztárában. Aki ennél nagyobb összeggel kívánja a jótékony célokat támogatni, természetesen több jegyet is vásárolhat. (balogh)

A torna műsora

14 óra 30: Parlament—Önkormányzat. 15 óra: Külügyminisztérium—Délmagyarország. 15 óra 30: Parlament—Külügyminisztérium. 16 óra: Délmagyarország—Önkormányzat. 16 óra 30: Parlament—Délmagyarország. 17 óra: Külügyminisztérium—Önkormányzat.

A CSAPATOK NEVSORA

Parlamenti képviselők: Bakó Lajos, Horváth Béla, Horváth József, Markó István, Vékony Miklós (MDF), Áder János, Deutsch Tamás, Kóvér László, Mádi László, Orbán Viktor, Pap János (Fidesz), Haraszti Miklós, Kertész Zoltán, Kis Zoltán, Rajk László, Szalay Gábor, Török Ferenc, Világosi Gábor, Wekler Ferenc (SZDSZ), Kállay Kristóf, Király Zoltán (függetlenek).

Külügyminisztérium: Szokai Imre (államtitkár), Katona Tamás (államtitkár), Alföldy Tádé (helyettes államtitkár), Herman János (külügyi szövívő), valamint Horváth Zsolt, Fehérvári István, Nihicsár László, Rónai Árpád, Székely Árpád, Székely József, Vékuel István, Vértési Sándor.

Szegedi önkormányzat:

Lippai Pál (polgármester), Dekány Géza, Dobó János, Kerekes Pál, Kohn Róbert, Kosztolányi József, Nagy Ferenc, Simoncsics János, Szilvási László, Túrózó Ferenc, Vincze Tibor, valamint meghívottként Szalai István, Hingl László, Kovács János, Olasz József, Kóvér Ferenc.

Délmagyarország:

Balogh Tamás, Darvasi László, Dlusztus Imre, Cs. Gát László, Huszár Imre, Kovács András, Majoros Tibor, Michna Csaba, Pozsik László.

Most már higgadtan

„Én lettem a Lucifer!”

— mondja dr. Kereszty Béla

A hirt december elején közöltük: dr. Kereszty Béla lemondott a Magyar Kajak-Kenu Szövetségben betöltött elnökségi tagságáról. Akkor a főügyész úr indokait nem közölte a sajtóval, mint mondta, első felindultságában nem akar nyilatkozni. A napokban viszont ő keresett bennünket, s ahogy annak idején ígérte, most rendelkezésünkre állt.

— Főügyész úr, teljesen lehiggadt?

— Úgy érzem igen, bár éjszakánként néha még hadakozok az elnökség tagjaival. Máról holnapra nem lehet — maradéktalanul nem is szeretném — kitörölni a szövetség elnökségében eltöltött 10 évemet. Egyébként csak a pontosság kedvéért, és hogy milyen nehéz is volt napirendre tennem: nem december óta próbálok megnyugodni, én ugyanis már az október 11-ei elnökségi ülésen benyújtottam lemondásomat.

— Ön, ha jól emlékszem már a nyáron is megvált volna a szövetségtől, ha a szegedi versenyzők nem kérik, hogy maradjon.

— Ez így is van! Akkor egy utolsó sanszot adtam, a szövetségnek és magamnak is. De a Szeged Fadd—Dombori újkapcsán már akkor jeleztem, hogy egy helytelen döntés — mely a Tolna megyeieket helyezte előtérbe — esetében nem kellene vajon az elnökségnek lemondania? Most is azt mondom: de igen! És azóta az álláspontom nem változott.

— Végül is a szövetség elfogadta a lemondást, azonban nem vagyok benne biztos, hogy ezzel jót tett a szegedi kajak-kenu sportnak.

— Én pedig már százszázalékosan állítom, hogy így legalább nem szenved hátrányt. Nagyon sokat vívódtam, míg megfogalmaztam

a lemondásomat. Erzelmeim rendkívül kötődtem és ma is kötődöm a sportághoz, de a döntő lökést az adta, amikor megtudtam, hogy a szövetség Szegedre csak egyetlen versenyt, az idegnyitót maratoni viadalt tervezi és a nemzetközi verseny is úgy szerepelt, hogy Fadd—Dombori vagy Szeged! Ezek után határoztam, mert úgy éreztem, szemé-

azon az ominózus ülésen, de kijelentettem, egy helytelen döntés esetén jobb helyé-ken lemond a kormány vagy a miniszter! Senkit nem akartam erre kapacitálni, én azonban úgy tartom becsületesebbnek, ha lemondok. Felálltam, s nem voltam hajlandó a „mosakodásukat” végighaligatni...

— Valahol próbálom helyretenni magamban ezt az egész históriát, ami végül is ehhez a lemondáshoz vezetett. Próbálom elképzelni, tíz év alatt mi minden gyűlölettel fel egy emberben, aki képes arra, hogy imádott sportjáért (magasabb szinten) ezentúl nem hajlandó harcolni.

— Nehéz is ezt megérteni. A közvetlen környezetem sem képes erre. Mégis... Elképzelhetetlenül elnökségi tagok lettek olyanok az idők során, akikre „a Hofi” azt mondaná, tornából felmentve. De mégis determinánsak akkor, amikor a sportágról, versenyről, kitűzéstől, csapatról kell dönteni.

— De ezek az emberek, mint szponzorok, hozzák a pénzt...

— Kérdésem: ezért beleszólhatnak abba, hogy például a kenukettesben ki legyen a második ember? Ezt joggal követelhetik? Nyilván nem! Tudja mit — és ezt már régóta hajtom — álljon fel a szövetségben belől a szponzorok tanácsa, de az elnökségben olyanok üljenek, akik ismerik ezt a sportágot, akiknek több évtizedes tapasztalatuk van. Az, aki a pénzt adja, annak ugye egy érdeke van, hogy a cége neve jól fusson. De hogy ezért mit kell tenni — ismeretek hiányában — ő nem tud dönteni. Sajnos ez, amit elmondtam, szinte minden sportágra jellemző!

Cs. Gát László

Játék Izgalom, nyereség

MAGYAR SPORT BINGOLIGA®

A SZEGED SC. BINGO TERMÉBEN!

Sportszínház,
Szeged, Dózsa u. 2.

Nyitva: hétfőtől szombatig,
16-22 óráig